

הבן מייבא את התרופות מחוץ לארץ - והאב

קונה אותן ממנו עבור קופת-חולים, ללא מיכרזים.

עתה, הם מנסים להשתלט על משרד הבריאות

הדרגסטור של משפחת בליי

הם יכולים להרשות לעצמם - מפני שהנסיון לימדם שאיש לא יגיב על כך. כמו שאיש לא יגיב על העובדה שהם רוכשים חלק ניכר מקנייתיהם בחברות אג'נט ואג'נטים - החברות של עמי בליי. כמו שאיש לא יגיב על כך שמוצרי היבוא העיקרי של עמי בליי הוא תוצרת מפעל הגרמני באייר, הידוע לשימצה על עזרתו להיטלר, והמוחרם עד היום במידה רבה בארץ.

שיכנוע

קל

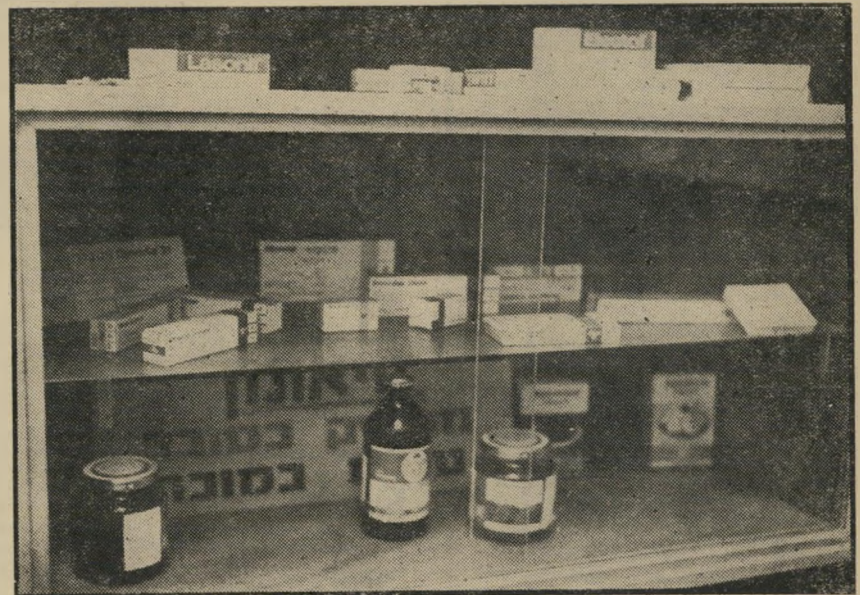
אשר סיים עמי בליי את לימודי הסטטיסטיקה שלו, התקשר עימו ז'אק מה ארקין, מנהלה ובעליה של חברת היבוא אג'נט. אג'נט היתה הסוכנות הבלעדי דית של חברות כמו באייר, שרינג, אפגון, ייבאה לארץ כימיקלים ותרופות. ארקין הציע לבליי הבן תפקיד מנהל באג'נט, וכן מניות בחברה.

הבן שש על המציאה, נכנס לעבודה בחברה. היתה לו כנראה יכולת שיכנוע בלתי רגילה - שכן ראשי קופת-חולים שוכנעו במהירות כי יחד עם אג'נט חברה חדשה בשם אג'נט, גם חברה זו, אישר הבן, מוכרת הרבה לקופת-חולים.

מעודד מהצלחתו לשמור על שמו הטוב ועל העסקים הטובים גם יחד, החל אבא בליי להתור לעמדות-כוח נוספות. הוא הקים אירגון של מנהלי אספקה, והאירגון החל מוציא-לאור ביטאון - שעסק בתש"ב בחות לבצלאל בליי. בצלאל בליי הירבה גם בנסיעות לחו"ל, שם ייצג את האירגון החדש שהקים.

במקביל, פתח אבא בליי במלחמת-חורר-מה בסוכני החברות האחרות המייבאות תרופות - והמתחרות בבנו. הוא הודיע לכל הסוכנים כי לא יסכים לשלם להם קומיסיונים וכי אינו זקוק להם כלל. על מנת להצדיק את מלחמתו ב-סוכנים, טוען בליי כי הוא קונה בזול יותר מאשר אפילו משרד הבריאות, טענה זו סינוורה גם את עיני שרי-הבריאות, אולם האמת היא - כפי שניתן להוכיח באמצעות מסמכים - כי בליי קונה לרוב, יותר ביוקר משרד הבריאות. אחרי הכל, משרד הבריאות טונה באמצעות מיכרזים, והספקים מתחרים ביניהם. בליי מוכר וקונה ממי שירצה - ללא תחרות בין הספקים.

מלחמתו של בליי בסוכנים עלולה לפי גוע בטיב הרפואות המגיעות ארצה: כא-שר ישנו בארץ סוכן, תרופה להריוח. הוא דואג להביא לידיעת הרופאים את החידור-שם האחרונים של היצרנים, הוא מעוניין שימשיכו לקנות אצלו, ומשום כך מקפיד על טיב הסחורה.

תרופות-ייבוא אלה מהוות אוצר-זהב - בייחוד כאשר היבואן זוכה ליהפך לספק בלעדי של קופת-חולים. קופת-חולים - באמצעות אביו של עמי, אינה מהססת אף לייבא תרופות תוצרת באייר, המיפעל הגרמני שעבד בשביל היטלר.

האוצר

של מינהל-המשק שלה, סחורות וציוד בשווי מיליונים נוספים. על קניות אלה - אחראי אחיו של בצלאל בליי, הלא הוא יצחק בליי, מנהל מחלקת-המשק של הקופה. בין בליי לבליי, שולטים שני הבליים בכל מערכת הקניות האדירה של קופת-ח. וממי רוכשים שני הבליים חלק ניכר מהתרופות שהם צריכים? מבליי שלישי: עמי בליי, בנו של בצלאל, הוא אחד הספקים העיקריים של תרופות-ייבוא לקופה, מרוויח על כל מכירה לאביו עמלה ענקית, הנעה בין חמישה לעשרה אחוז. עמלה זו גבוהה פי חמש מהעמלה שמרוויח סוכן רגיל.

בצלאל ויצחק בליי ידועים בין מכיריהם כצמד יהודים ישרי-כפיים, המקפידים מאין-כמותם על טוהר-המידות. ייתכן שזו הסיבה, שמוסדות הקופה וההסתדרות מרשים להם להנהל את הקופה כרצונם, לשלם בתקציב המיליונים ללא כל פיקוח. כפי שהוברר מנסיון לחקור את המתרחש בממלכתם, אין למוסדות ההסתדרות כל שליטה או ידיעה על הנעשה בכספי משלמי המיסים. האחים בליי מוציאים את מאות המיליונים ללא מיכרזים, כשהם היחידים הקובעים ממי לקינות - וממי לא. איזה יבואן להעשיר - ואיזה למוטט.

אמנם הנהלת חברת-העובדים, שהיא הבוס של הקופה, חייבה את הקופה להיר-ציא מיכרזים לכל קנייה - אולם האחים בליי מפירים לרעה זו השכם והערב.

מה קורה כאשר מתגלה כי פקיד במוסד ציבורי, האחראי לרכישת אספקה עבור אותו מוסד בהיקף של 150 מיליון ל"י לשנה - מבצע קניות עצור מות אלה ללא מיכרזים, מחליט לבדו מהספקים ייהנו מרווחים עצומים? מה קורה כאשר מתגלה, שאותו פקיד החליט כי הספק שיהנה מרווחים העצום מים - יהיה לא אחר מאשר בנו? מה קורה כאשר הפקיד ובנו מחליטים שהרווחים העצומים, הטמונים במחזור ה-מיליונים אינם מספיקים להם - והם שורפים להשתלט גם על משרד ממשלתי, להעביר את קניותיו האדירות לידי הבן? מה קורה? תלוי איפה: במדינת-ישראל, פשוט לא קורה כלום, ועסקי האב ובנו נמשכים כרגיל.

בליי את בליי

את בליי

ציאא בליי הוא שידבר במנגוון קופת-חולים הכללית של ההסתדרות. בתפקיד מנהל מחלקת האספקה של הקופה האדירה, אחראי בצלאל בליי לרכישת כל קניותיה של הקופה, מאספירין ושרוך-נעל ועד ציוד אלקטרוני מסובך. קניות אלה מסתכמות ב-150 מיליון ל"י לשנה. קניות אלה, שהן ברובן המכריע תרופות, רוכשת הקופה עבור חבריה, החולים הנזקקים לתרופות. בנוסף לכך, קונה קופת-חולים מדי שנה, לשימושו העצמי

הבן עמי בליי, המייבא תרופות מחו"ל, מוכרן לקופת-חולים הכללית - באמצעות אביו שהוא מנהל האספקה שם - בלא מיכרז ופיקוח.

אולם בליי גילה שלמרות כוחו האדיר, אין לו אפשרות לקנות ישירות, מאחר שיצרנים בחו"ל מקפידים על השימוש בסוכן. משום כך, הקים בליי חברה בלונדון בשם פלטר-רייד, חברה זו עולה הרבה כסף לקופת-חולים, והיא היתה מיותרת לחלוטין כאשר הסוכנים בארץ פעלו ומילאו את תפקידיה.

בתודשים האחרונים, החליט בליי להשיג תלט על כל יבוא התרופות לישראל, הוא הצליח לשכנע את משרד הבריאות לחסל את קניותיו העצמיות באמצעות מיכרזים, ולהעביר אותן לבליי את בליי את בליי. ההצעה גרמה לסערת-רוחות בשוק התרופות בישראל - עוד לפני שהיה ידוע כי מאחוריה מסתתרים הבליים.

בשלב זה, נידונה ההצעה שמשרד-הבריאות ייבא תרופות באמצעות חברת-יבוא משלו, ולא בשיטת המיכרזים, בוועד דת השרים הכלכליים.

עתה, כאשר יתגלה בציבור כי מאחורי ההצעה מסתתרים הבליים, תהפוך סערת-הרוחות לטרונאדו.

השאלה היא, אם טרונאדו, או אפילו

מספר המינימום של המניות	מספר המינימום של המניות
על-ידי כל חתום	על-ידי כל חתום
מספר המינימום של המניות	מספר המינימום של המניות
500 מניות רגילות	500 מניות רגילות
1. עמיתוד בליי (ה.ז. 31306) מרחוב משה שרת 7, תל-אביב	2. "אג'נט" סוכנויות מסחריות בע"מ (תת/31306) מרחוב מרדכי 26, תל-אביב חברה פרטית
מספר הכולל של המניות שנקלחו: 1000 מניות	

ההוכחה קטע מתקנון חברת אג'נט, המוכיח כי בעלי-המניות שלה הם עמי בליי ואג'נט.

ממשלת-ישראל, חזקים מספיק כדי לעמוד נוכח שלושת הבליים. אם יתברר שלא, תגיע מדינת-ישראל למצב המשעשע, שבו לא רק קופת-חולים - אלא גם משרד-הבריאות יהפוך להיות הדראגסטור ** הפרטי של משפחת בליי.

* דיאמה ארקין נפטר לפני כחצי שנה, ועמי בליי נשאר בוס באג'נט ואג'נט.

** "חנות-תרופות", דהיינו בית-מרקחת, בתרגום מילולי, בפועל, מוסד אמריקאי זה הוא עמין כל-יבו אינטימי, בו משולבים בית-מרקחת, מונט, סילקית וכדומה.